

أَسْلَمَ عَلَى مَنْ جَعَلَ اللَّهُ الشِّفَاءَ فِي تَرْبَتِهِ
 سلام بر آن کسی که خداوند شفا را در خاکِ قبرِ او قرار داد
أَسْلَمَ عَلَى مَنْ الْأَجَابَةُ تَحْتَ قَبْرَتِهِ
 سلام بر آن کسی که (محل) اجابتِ دعا در زیر بارگاه اوست
أَسْلَمَ عَلَى مَنْ الْأَئِمَّةُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
 سلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند

به نظر من این پیام عاشورا، از درسها و پیامهای دیگر عاشورا برای ما امروز فوری تر است. ما باید بفهمیم چه بلایی بر سر آن جامعه آمد که حسین بن علی علیه السلام، آقازادهی اول دنیای اسلام و پسر خلیفه‌ی مسلمین، پسر علی بن ابی طالب علیه السلام، در همان شهری که پدر بزرگوارش بر مسند خلافت می نشست، سر بریده‌اش گردانده شد و آب از آب تکان نخورد! از همان شهر آدمهایی به کربلا آمدند، او و اصحاب او را با لب تشنه به شهادت رسانند و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام را به اسارت گرفتند.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی و اجتماعی

السَّلَامُ عَلَى غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ
سَلَامٌ بِرِ غَرِيبِ غَرِيبِيَانِ
السَّلَامُ عَلَى شَهِيدِ الشَّهِيدِ آءِ
سَلَامٌ بِرِ شَهِيدِ شَهِيدَانِ
السَّلَامُ عَلَى قَتِيلِ الْأَدْعِيَاءِ
سَلَامٌ بِرِ مَقْتُولِ دُشْمَانِ

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) می فرماید: برای شهادت حسین (علیه السلام)،
حرارت و گرمایی در دل های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۶)

درس های عاشورا

درس از مُحرم فقط به معنی کشته شدن نیست. در ایام مُحرم و صَفَر، ملت عزیز ما، باید روح حماسه را، روح عاشورایی را، روح نترسیدن از دشمن را، روح توکل به خدا را، روح مجاهدت فداکارانه در راه خدا را در خودشان تقویت کنند و از امام حسین (علیه السلام) مدد بگیرند... يك عده‌ی كج فهم نگویند كه راه امام حسین (علیه السلام) معنایش این است كه همه‌ی ملت ایران كشته شوند. كدام انسان نادانی چنین حرفی را ممكن است بزند! يك ملت از حسین بن علی باید درس بگیرد؛ یعنی از دشمن نترسد، به خود متكي باشد، به خدای خود توكل كند.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

باز این پتوزک در خلق عالم است عناوین پوچه و پتوزک عظمت شایسته نی صوحن غزوات است

امام رضا (علیه السلام) می فرماید: گریه کنندگان باید بر کسی هم چون حسین (علیه السلام) گریه کنند، زیرا گریستن برای او، گناهان بزرگ را فرو می ریزد.
(بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴)

السَّلَامُ عَلَى الْمُرْمَلِ بِالِدِمَاءِ
سلام بر آن آغشته به خون
السَّلَامُ عَلَى خَامِسِ أَصْحَابِ الْكِبَاءِ
سلام بر پنجمین اصحاب کساء

عاشورا

اولین عبرت از حادثه ی عاشورا

عاشورا غیر از درس، یک صحنه ی عبرت است. انسان باید در این صحنه نگاه کند تا عبرت بگیرد. عبرت بگیرد یعنی چه؟ یعنی خود را با آن وضعیت مقایسه کند و بفهمد در چه حال و وضعی قرار دارد؛ چه چیزی او را تهدید می کند و چه چیزی برای او لازم است. این را، «عبرت» می گویند. اولین عبرتی که ما را متوجه خود می کند این است که ببینیم چه شد پنجاه سال بعد از درگذشت پیغمبر، جامعه ی اسلامی به آن حد رسید که کسی مثل امام حسین ناچار شد برای نجات جامعه، این چنین فداکاری کند... به طوری که هر چه نگاه کند، چاره ای جز فداکاری نیست؛ آن هم چنین فداکاری خونین و با عظمتی. این قابل تأمل است.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

انقلاب

امام صادق علیه السلام فرمود: هیچ پیامبری در آسمانها و زمین نیست مگر این که می خواهند خداوند متعال به آنان رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند، چنین است که گروهی به کربلا فرود آیند و گروهی از آنجا عروج کنند.

(مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۲۴۴ به نقل از کامل الزیارات، ص ۱۱۱)

درس عاشورا؛ درس قیام الله
درس عاشورا، درس فداکاری و دین داری و شجاعت و مواسات و درس قیام الله و درس محبت و عشق است. یکی از درسهای عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزندی عبدالله الحسین علیه السلام انجام دادید. خود این یکی از درسهای عاشورا بود.
حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

السَّلَامُ عَلَى الْجُيُوبِ الْمُصْرَجَاتِ
سلام بر آن گریبان های چاک شده
السَّلَامُ عَلَى الشَّفَاهِ الذَّابِلَاتِ
سلام بر آن لب های خشکیده
سلام بر آن جان های مُستأصل و ناچار

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

عبرت، آن است که انسان نگاه کند و ببیند چطور شد حسین بن علی علیه السلام، همان کودکی که جلو چشم مردم، آن همه مورد تجلیل پیغمبر بود و پیغمبر درباره‌ی او فرموده بود: «سَيِّدُ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ» سرور جوانان بهشت، بعد از گذشت نیم قرن از زمان پیغمبر، با آن وضع فجیع کشته شد؟! چطور شد که این امت، حسین بن علی علیه السلام را جلو چشم کسانی از همان نسلی که دیده بودند که او بر دوش پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم سوار می شد و این حرفها را از زبان پیغمبر درباره‌ی او شنیده بودند، با آن وضع فجیع کشتند!؟

السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَادِ الْعَارِيَاتِ
سلام بر آن جسدهای عریان و برهنه
السَّلَامُ عَلَى الْجُسُومِ الشَّاحِبَاتِ
سلام بر آن بدن های لاغر و نحیف
السَّلَامُ عَلَى الدَّمَاءِ السَّائِلَاتِ
سلام بر آن خون های جاری

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

امام صادق (علیه السلام) می فرماید: هیچ کس نیست که درباره‌ی حسین (علیه السلام) شعری بسراید و بگیرد و با آن بگیراند، مگر آنکه خداوند، بهشت را بر او واجب می کند و او را می آمرزد.
(رجال شیخ طوسی، ص ۲۸۹)

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

۴

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:
هر نالیدن و گریه ای مکروه است، مگر ناله و گریه بر
حسین (علیه السلام). (بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۳۱۳)

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
سَلَامٌ بَرِّتُو وَ بَرِّدِرَانِ پَاكٍ وَ طَاهِرَتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى اٰنْبَاءِكَ الْمُشْتَشْهِدِيْنَ
سَلَامٌ بَرِّتُو وَ بَرِّ فِرْزَنْدَانِ شَهِيْدَتِ

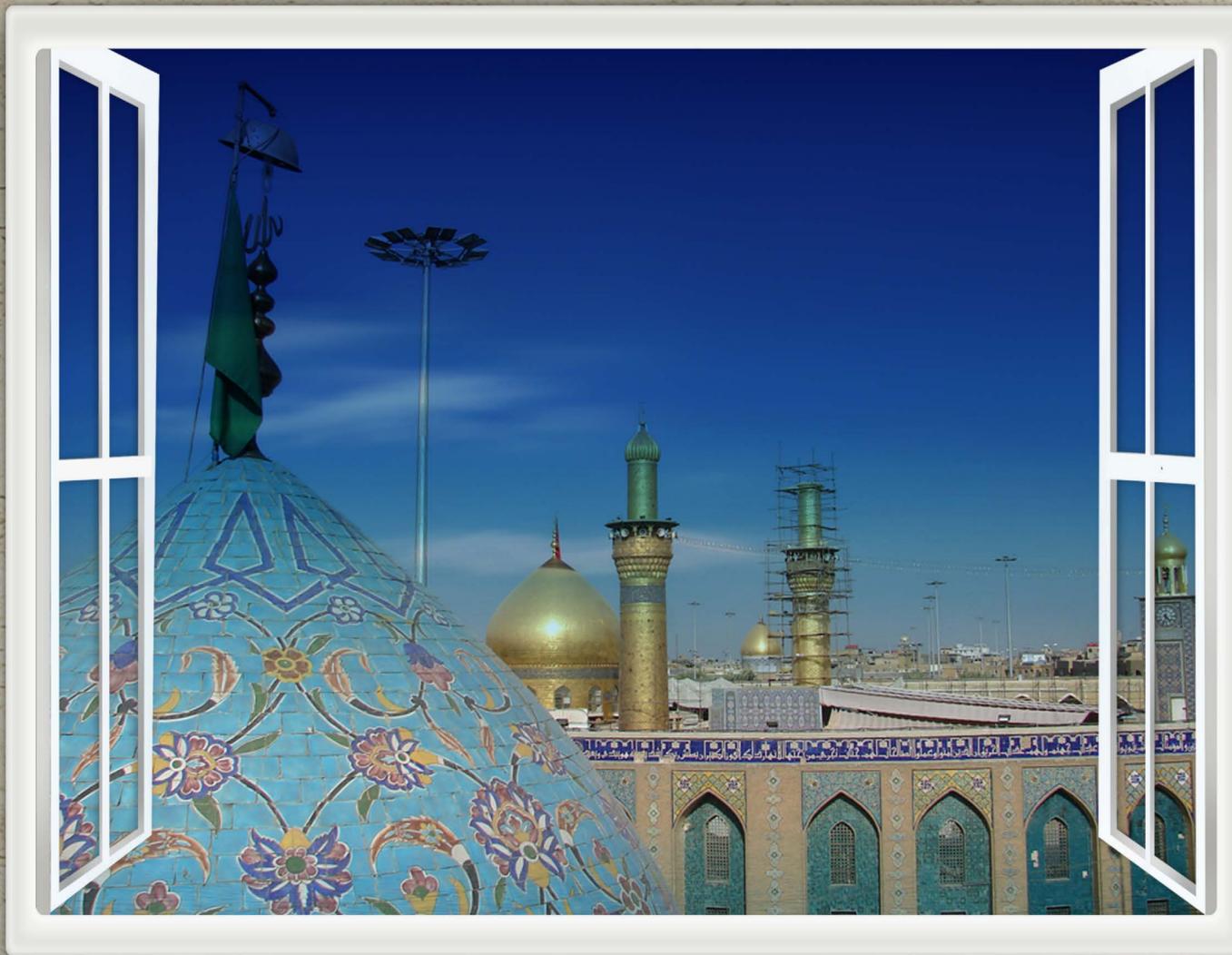
بیت المقدس

چا دارد ملت اسلام فکر کند که چرا پنجاه سال بعد از
وفات پیغمبر، کار کشور اسلامی به جایی رسید که
مردم مسلمان - از وزیرشان، امیرشان، سردارشان، عالمشان،
قاضی شان، قاری شان و اجامرو و اوباش شان - در کوفه و
کربلا جمع شدند و جگر گوشه‌ی پیغمبر را با آن وضع
فجیع به خاک و خون کشیدند؟!
حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

سازمان اوقاف امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

امام حسین (علیه السلام) فرمود:
 من کشته‌ی اشک هستم. هیچ مؤمنی مرا یاد نمی‌کند،
 مگر آنکه به خاطر مصیبت‌هایم، گریه می‌کند.
 (بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۷۹)

أَسْلَامٌ عَلَى الْقَتِيلِ الْمَظْلُومِ
 سلام بر آن کشته‌مظلوم
 أَسْلَامٌ عَلَى الْكَبِيرِ
 سلام بر علی اکبر
 أَسْلَامٌ عَلَى الرَّضِيِّعِ الصَّغِيرِ
 سلام بر آن شیرخوار کوچک

یکی از مسائلی که عامل اصلی چنین قضیه‌ای [حادثه‌ی عاشورا] شد، این بود که رواج
 دنیاطلبی و فساد و فحشا، غیرت دینی و حساسیت مسئولیت ایمانی را گرفت. اینکه ما
 روی مسئله‌ی فساد و فحشا و مبارزه و نهی از منکر و این چیزها تکیه می‌کنیم، یک علت
 عمده‌اش این است که جامعه را تخدیر می‌کند.

حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

سازمان اوقاف و امور خیریه
 معاونت فرهنگی و اجتماعی

السَّلَامُ عَلَى الْمُجْدَلِينَ فِي الْقَلَوَاتِ
 سَلَامٌ بِرَأْسِ خَاكِ افْتِدَاكَانٍ دَرِ بِيَابَانِهَا
 السَّلَامُ عَلَى النَّازِحِينَ عَنِ الْأَوْطَانِ
 سَلَامٌ بِرَأْسِ دُورِ افْتِدَاكَانِ مِنْ وَطَنِهَا

امام صادق علیه السلام فرمود:
 هیچ فرشته‌ای در آسمانها و زمین
 نیست مگر این که می‌خواهد
 خلدوند متعال به او رخصت دهد تا
 به زیارت امام حسین علیه السلام
 مشرف شود، چنین است که
 همواره فوجی از فرشتگان به کربلا
 فرود آیند و فوجی دیگر عروج
 کنند و از آنجا اوج گیرند.

(مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۲۴۴ به نقل از کامل زیارات، ص ۱۱۱)

روز عاشورا جوانی خدمت امام حسین علیه السلام آمد و گفت من اجازه می‌خواهم به میدان بروم. امام حسین علیه السلام به قد و بالای
 این نوجوان یقیناً تشنه نگاهی کرد، آثار ضعف و تشنگی از چهره‌ی او پیداست؛ دلش سوخت، فرمود: از مادرت اجازه گرفتی؟ عرض
 کرد: یا بن رسول الله! مادرم من را به این میدان فرستاده و گفته بیایم اجازه بگیرم. مادر احساس میکند اینجا جای مایه‌گذاری است و
 عزیزترین سرمایه‌اش هم فرزندش است؛ لذا سرمایه‌گذاری می‌کند.

حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

امام حسین (علیه السلام) می فرماید: چشمان هر کس
که در مصیبت های ما قطره ای اشک بریزد، خداوند او را در
بهشت جای می دهد.
(احقاق الحق، ج ۵، ص ۵۲۳)

اَسْلَامٌ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلَا نَاصِرٍ
سَلامٌ بَرِ اَنْ مَظْلُومِ بِي يَاورِ
اَسْلَامٌ عَلَى سَاكِنِ التَّرْبَةِ الزَّائِكِيَّةِ
سَلامٌ بَرِ اَنْ جَايِ گَرَفْتَه دَر خَاكِ يَاكِ

اگر کسانی برای حفظ جانشان، راه خدا را ترک کنند و آنجا که باید حق بگویند، نگویند، چون جانشان به خطر می افتد، یا برای مقامشان یا برای شغلشان یا برای پولشان یا محبت به اولاد، خانواده و نزدیکان و دوستانشان، راه خدا را رها کنند، آن وقت حسین بن علی ها به مسلخ کربلا خواهند رفت و به قتلگاه کشیده خواهند شد. آن وقت، یزیدها بر سر کار می آیند و بنی امیه، هزار ماه بر کشوری که پیغمبر به وجود آورده بود، حکومت خواهند کرد و «امامت» به «سلطنت» تبدیل خواهد شد!

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

سازمان اوقاف امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

هرجاملّتی قیام کند، اتّحاد خودش را حفظ کند، مقداری
سختی را بر خودش تحمّل کند - نه برای همیشه، برای یک
مدّت کوتاه - خواهد توانست پیروز شود. آن روز امام حسین
علیه السلام قیام کرد؛ او وظیفه‌اش را انجام داد، دیگران با
او همراهی نکردند؛ نتیجه آن شد که آن فاجعه‌ی بزرگ
تاریخی پیش آمد. البته این درس هم برای مردم تا ابد باقی
ماند. این درك حسین بن علی علیه السلام از موقعیت بود.
حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) فرمود:
فاطمه جان! روز قیامت، هرچشمی گریان است، مگر
چشمی که در مصیبت و عزای حسین گریسته باشد،
که آن چشم در قیامت، خندان است.

(بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳)

السلام علی صاحب الفیة السامیة
سلام بر صاحب آن بارگاه عالی رتبه
السلام علی من لکبت ذمته
سلام بر آن کسی که عهد و پیمان‌ش شکسته شد

سازمان اوقاف، امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

السَّلَامُ عَلَى مَنْ لُكِّتْ دَمُهُ
سَلَامٌ بِرَأْسِ مَنْ لُكِّتْ دَمُهُ
السَّلَامُ عَلَى مَنْ هُكِّتْ حُرْمَتُهُ
سَلَامٌ بِرَأْسِ مَنْ هُكِّتْ حُرْمَتُهُ

سازمان اوقاف امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

اگر خواص امری را که تشخیص دادند،
بموقع و بدون فوتِ وقت عمل کنند،
تاریخ نجات پیدای کند و دیگر حسین
بن علی ها به کربلاها کشانده
نی شوند. اگر خواص بد فهمیدند، دیر
فهمیدند، فهمیدند اما با هم اختلاف
کردند؛ کربلاها در تاریخ تکرار خواهد
شد.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

امام سجاد (علیه السلام) فرمود: هر
مؤمنی که چشمانش برای کشته
شدن حسین بن علی و همراهانش
اشکبار و اشک بر صورتش جاری
شود، خداوند، او را در غرفه های
بهشتی جای می دهد.
(مناجیع الموده، ص ۴۲۶)

تاریخ کربلا

امام صادق (ع) فرمود: کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در آغوش خویش گرفته است.

(کامل الزیارات، ص ۲۶۹)

السلام علی من أتى بالطَّيْمِ دَمُهُ
سلام بر آن کسی که خونش به ظلم ریخته شد
السلام علی المَغْسُولِ بِدَمِ الجِرَاحِ
سلام بر آنکه با خون زخم هایش شست و شو داده شد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

حسین بن علی علیه السلام این حقیقت را بیان می کند که در راه رسیدن به ارزش های والا و ریشه کن کردن ظلم و تجاوز، باید آزارها و سختی ها را تحمل کرد. ظالمین، مسلح و مجهزند. با نصیحت و به زبان نرم نمی شود با ستمگران عالم حرف زد. باید زحمت ها را تحمل کنید تا یک جامعه، یک دنیا و یک عده انسان محروم و مظلوم نجات پیدا کنند، تا دنیا آباد شود.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

امام رضا (علیه السلام) فرمود: ای پسر شیبیب! اگر بر حسین آن قدر گریه کنی که اشک هایت بر چهره ات جاری شود، خداوند تمام گناهات را می آمرزد؛ کوچک باشد یا بزرگ، کم باشد یا زیاد.
(امالی صدوق، ص ۱۱۲)

السَّلَامُ عَلَى الْمُجْرِعِ بِكَاسَاتِ الرَّاحِ
سَلَامٌ بِرَأْسِهَا مِنْ جَمِيعِ نَبَاتِهَا
السَّلَامُ عَلَى الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ
سَلَامٌ بِرَأْسِهَا مِنْ جَمِيعِ نَبَاتِهَا

در کوفه

السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ

لحظه را باید شناخت؛ نیاز را باید دانست. فرض بفرمایید کسانی در کوفه دلهاشان پر از ایمان به امام حسین علیه السلام بود، به اهل بیت علیهم السلام محبت هم داشتند، اما چند ماه دیرتر وارد میدان شدند؛ همه شان هم به شهادت رسیدند، پیش خدا هم مأجورند؛ اما کاری که باید بکنند، آن کاری نبود که آنها کردند؛ لحظه را شناختند؛ عاشورا را شناختند؛ در زمان، آن کار را انجام ندادند. اگر کاری که توأبین در مدتی بعد از عاشورا انجام دادند، در هنگام ورود جناب مسلم به کوفه انجام می دادند، اوضاع عوض میشد؛ ممکن بود حوادث، جور دیگری حرکت بکند. شناسایی لحظه ها و انجام کار در لحظه ی نیاز، خیلی چیز مهمی است.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

امام صادق (علیه السلام) فرمود: مصیبت روز
کشته شدن حسین (علیه السلام)، بس بزرگ تر
از مصیبت دیگر ایام است.
(چهل حدیث، ص ۶۴)

السَّلَامُ عَلَى الْمَقْطُوعِ الْوَتِينِ
سَلَامٌ بِرِأْسِ أَنْكَهْ شَاهِرْ كَشْ بَرِيدِهِ شَدْ
السَّلَامُ عَلَى الْمُحَامِي بِلَا مُعِينِ
سَلَامٌ بِرِأْسِ مَدَافِعِ بِي يَاورِ

وقتی امام حسین علیه السلام قیام کرد، با آن عظمتی که در
جامعه‌ی اسلامی داشت، بسیاری از خواص به نزدش نیامدند و
به او کمک نکردند. ببینید وضعیتی در یک جامعه، تا چه
اندازه به وسیله‌ی خواصی که حاضرند دنیای خودشان را به
راحتی بر سر نوشت دنیای اسلام در قرنهای آینده ترجیح دهند،
خراب می شود!

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

قد آیت الله العظمی خرمشدری

سازمان اوقاف، امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

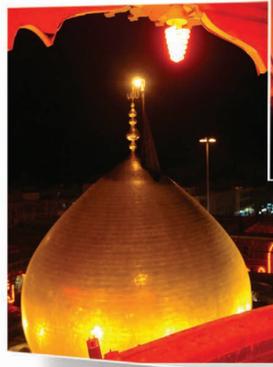
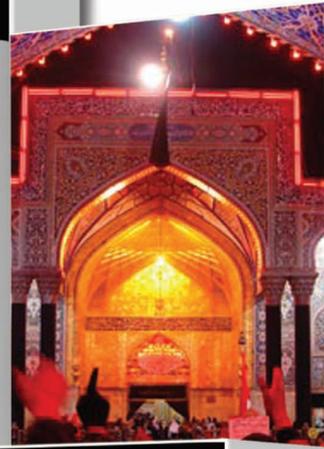

امام باقر (علیه السلام) می فرماید: اگر مردم می دانستند که زیارت قبر حسین (علیه السلام) چه فضیلتی دارد، از شوق جان می دادند و از حسرت، پیکرشان پاره پاره می شد (چهل حدیث، ص ۲۰)

اگر دین جدم
چیز با ریخته شدن خون من پا برجای نمی ماند
پس شمشیرها مرا دریابید...

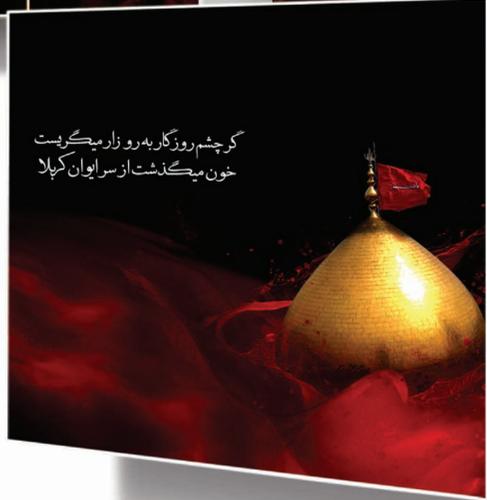

السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيِّبِ
سَلَامٌ بِرِآنِ فَحَاسِنِ بَخُونِ خَضَابِ شَدَه
السَّلَامُ عَلَى الْخَدِّ الثَّرِيْبِ
سَلَامٌ بِرِآنِ كَوْنِهْ خَاكِ الْوَدَه
السَّلَامُ عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيْبِ
سَلَامٌ بِرِآنِ بَدَنِ بَرَهْنَه

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

۱۴

گوچشم روزگاریه روزار میگریست
خون میگذشت از سوراخ کپلا

امام حسین علیه السلام می ایستد، قیام می کند، حرکت می کند و یک تنه در مقابل این سرعت سراسیب سقوط قرار میگیرد. البته در این زمینه، جان خودش را، جان عزیزانش را، جان علی اصغرش را، جان علی اکبرش را و جان عباسش را فدا می کند؛ اما نتیجه میگیرد. «وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ» یعنی دین پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم، زنده شدهی حسین بن علی علیه السلام است.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) می فرماید: درود خدا بر گریه کنندگان و عزاداران
حسین و نیز بر کسانی که بر دشمنان حسین، لعن و نفرین می فرستند.
(پیام عاشورا، ص ۸۳)

السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الْقُلُوبِ
سَلَامٌ بِرَأْسِ بَدَنِ بَرَهْنَةٍ وَعَرَبِيَّةٍ كَمَا فِي بَيَانِهَا
تَنْشِئُهَا الدُّنَابُ الْعَادِيَاتُ، وَتَخْتَلِفُ إِلَيْهَا السَّبَاعُ الْفَسَارِيَاتُ
گِزِغِ هَيْتِ تَجَاوِزُكَ بِهَ أَنْ دَدَانِ مِي آوَدَنْد
وَ دَرَنْدِگَانِ خُونخَوَارِ بِرِ گِزِغِ آنِ مِي گِشْتَنْد

باید با چشم عاشقانه نگاه کرد، تا فهمید حسین بن علی علیه السلام در این تقریباً یک شب و نصف روز، یا حدود یک شبانه روز - از عصر تا سوعا تا عصر عاشورا - چه کرده و چه عظمتی آفریده است! لذت است که در دنیا باقی مانده و تا ابد هم خواهد ماند. خیلی تلاش کردند که حادثه‌ی عاشورا را به فراموشی بسپارند، اما نتوانستند.

حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

امام کاظم (علیه السلام) می فرماید: هر کس، حسین (علیه السلام) را با شناخت به حق
اوزیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده اش را می آمرزد.
(پیام عاشورا، ص ۱۱۶)

وقتی به اسامی کسانی که
از کوفه برای امام حسین علیه السلام نامه
نوشتند و او را دعوت کردند، نگاه می کنید،
می بینید همه جزو طبقه‌ی خواص و از زیدگان و
برجستگان جامعه‌اند. تعداد نامه‌ها زیاد است.
صدها صفحه نامه و شاید چندین خورجین یا
بسته‌ی بزرگ نامه، از کوفه برای امام
حسین علیه السلام فرستاده شد.

حضرت امام خامنه‌ای (دام ظلّه)

اَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ عَلَيَّ الْمَلَائِكَةُ
الْمُرْفَرِقِينَ حَوْلَ قَبْرِكَ، الْحَاقِقِينَ بِتَرْبَتِكَ
سَلَامٌ بَرْتُو اِي مَوْلَايَ مِنْ وَ بَرَفَرَشْتِكَايِ كِه
بِرْ كَرْدِ بَارْكَاهِ تُو پَرِ مِي كِشْتَنْدِ، وَ اطْرَافِ
تَرْبَتِ اِجْتِمَاعِ كَرْدِه اَنْد

امام علی (علیه السلام) می فرماید: گریه کردن بر امام حسین (علیه السلام)، گناهان بزرگ را از بین می برد.
(امالی صدوق، ص ۱۹۹)

سَلَامٌ مِّن لَّوْكَانَ مَعَكَ بِالطُّقُوفِ ،
لَوْ فَاقَ يَنْفُسِهِ حَدَّ السُّيُوفِ
سلام کسیکه اگر با تو در گریه می بود،
باجانش (در برابر) تیزی شمشیرها
از تو محافظت می نمود

مشکل برخی از افراد و مجموعه‌ها این است: بی ایمان نیستند، بی شوق و بی محبت هم نیستند؛ اما لحظه شناس نیستند. لحظه را باید شناخت؛ نیاز را باید دانست. فرض بفرمایید کسانی در کوفه دلهاشان پر از ایمان به امام حسین علیه السلام بود، به اهل بیت: محبت هم داشتند، اما چند ماه دیرتر وارد میدان شدند؛ همه شان هم به شهادت رسیدند، پیش خدا هم مأجورند؛ اما کاری که باید بکنند، آن کاری نبود که آنها کردند؛ لحظه را شناختند؛ عاشورا را شناختند؛ در زمان، آن کار را انجام ندادند.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

امام حسین (علیه السلام) می فرماید:
من، برای عبرت و پند دیگران شهید خواهم شد.
(بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۸۰)

عاشورا

ایستادگی

و بَدَلْ حَاشَتَهُ دُونَكَ لِلْحَتُوفِ ،
و جَاهِدْ بَيْنَ يَدَيْكَ. وَ تَصْرَكَ عَلَيَّ مِنْ بَنِي عَلِيٍّ
و نِيْمَةَ جَانِشْ رَا بِه خَاطِرْ تُو بِدَسْتِ مَرِگِ مِي سِيرِدِ.
و دَر رَاكَبِ تُو جِهَادِ مِيكِرِدِ. وَ تَوْرَابِ عَلِيّه سَتْمَكْرَانِ بَارِي دَادِه

اگر کاری که توّابین در مدّتی بعد از عاشورا انجام دادند، در هنگام ورود جناب مسلم به کوفه انجام می دادند،
اوضاع عوض می شد؛ ممکن بود حوادث، جور دیگری حرکت بکند. شناسایی لحظه‌ها و انجام کار در لحظه‌ی نیاز،
خیلی چیز مهمّی است.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

سازمان اوقاف، امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) می فرماید:
در کانون دل های مؤمنان، معرفتی ویژه
نسبت به حسین (علیه السلام) وجود دارد.
(پیام عاشورا، ص ۲۵)

وَاللّٰهِ

إِنْ قَطَعْتُمْ وَايَمِيْنِي
إِنِّيْ أَحَامِبِيْ أَبَدًا عَنِ دِيْنِيْ
وَعَنْ إِمَامِ الصَّادِقِ الْيَقِيْنِي

سوگند
که اگر دستانم را از من بگیرند
باز هم
از رهبرم
حمایت خواهم کرد

تا وقتی مسئله ی خون و فداکاری مطرح نبود و درست
نمی دانستند حسین بن علی علیه السلام برای چه از
مدینه یا مکه حرکت کرده است، بودند و ماندند
کسان زیادی که پیروی خودشان از حسین بن علی
علیه السلام را پس نگرفتند؛ چون مسئله ی عافیت
آمیزی بود.

حضرت امام خامنه ای (دام ظلّه)

و فداک بروحه و جسده و ماله و ولده ،
و روحه لروحک فداء، و الله لاهلک و قاء
جان و تن و مال و فرزندش رافدای تو می نمود،
و جانش فدای جان تو، و خانواده اش
سپر بلای اهل بیت تومی بود

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران